

De Weygerbergen

bureau voor performancemeting en vermogensbegeleiding

Geachte lezer,

Voor u ligt de nieuwsbrief van De Weygerbergen, dit keer in een nieuw jasje. Niet alleen een verhaal over marktontwikkelingen in de bediening van vermogens en vermogenden, doch ook een beschouwing inzake ontwikkelingen binnen de groep De Weygerbergen.

Zoals bij de meeste van u bekend is, is de formule in 2003 gestart in België om vervolgens in 2006 een doorstart te maken in Eindhoven. Inmiddels zijn er tevens vestigingen in Arnhem en Rotterdam. Ook is de groep sedert 2008 actief op Curaçao en dit onder de naam Portfolio Administration Services, kortweg PAS.

De kern van de dienstverlening is altijd hetzelfde gebleven. Doen waarin je goed bent en aan anderen overlaten wat zij beter kunnen. Waar we goed in zijn is het ondersteunen van onze relaties in hun contacten met banken en vermogensbeheerders. We voorzien hen van professionele kennis om op een juiste wijze het gesprek aan te gaan met banken en vermogensbeheerders. We zijn betrokken bij het maken van de afspraken, het juridisch vastleggen ervan, de controle erop en het meten van de prestaties van beleggende instellingen.

Met enige trots kunnen we stellen dat we over een unieke rapportage beschikken, welke niet gebaseerd is op de normale gegevens die u van de bank krijgt. Het systeem geeft vooral informatie over het rendement in vergelijking met een individuele benchmark (en dit op drie niveaus) en brengt het risico in beeld nog voor het kan optreden.

Het moeilijke beursjaar 2008 heeft ons gelijk gegeven. Vooral door de mooie prestatie die met onze steun is neergezet, maar ook door de meer kritische houding die beleggers sindsdien hebben ten aanzien van banken en vermogensbeheerders. De Weygerbergen heeft ervoor gezorgd dat zij vooral uw belang dienen en niet dat zij uw

effectenportefeuille zien als een afzetkanaal voor producten die in ieder geval voor hen profijtelijk zijn. Banken en vermogensbeheerders lokken hun klanten met slogans die er in de kern op neerkomen: "Kom naar mij, ik ben zo goed!" De Weygerbergen zorgt ervoor dat ze ook het beste in zichzelf naar boven halen. Dit zonder het commercieel oogmerk te laten prevaleren.

Met de komst van Pim Geeven in 2009 is binnen de groep vooral het bedrijfsconcept en de commerciële aanpak verder ontwikkeld. We constateren dat financiële dienstverleners het zwaar hebben, vooral ook in het segment van private banking. Er zijn al enkele belangrijke ontslagrondes geweest en meerdere zullen volgen. Vaak wordt het principe "last in, first out" gehanteerd, waardoor goede mensen die recent met veel bombarie zijn binnengehaald, thans op straat komen. De Weygerbergen richt zich juist op hen om het team te versterken. Echter niet in loonverband, wel als ondernemers! Begin 2009, in een tijd dat iedereen tot inkrimping overging, heeft De Weygerbergen het aangedurfd om in landelijke bladen en in vakbladen advertenties te plaatsen, juist om deze mensen aan te trekken.

Ook het commerciële concept is hand in hand gegaan met de bedrijfsontwikkeling. Onze website is vernieuwd, een bedrijfsbrochure heeft het daglicht gezien en recent is een Weygerbergen groep gestart op de professionele linked-in site. U mag de vernieuwing van de nieuwsbrief in het verlengde van deze ontwikkelingen zien. Wat altijd gelijk is gebleven is de formule. Hieraan wordt niet getornd.

De ontwikkelingen beginnen vruchten af te werpen. Het relatiebestand neemt gestaag toe, vooral door introducties van bestaande relaties en van fiscalisten. We zijn momenteel in gesprek met mensen voor vestigingen in 't Gooi en in België. Ook in Luxemburg willen we graag een start maken. Verguld zijn we ook met de belangstelling in

met name de vakpers. Zo gaven zowel het Nederlandse "Het Financieele Dagblad" als de Belgische tegenhanger "De Tijd" uitgebreid aandacht aan De Weygerbergen. Waar we vooral van geprofiteerd hebben is het over-eind houden van de formule, zeker in een tijd dat de ontwikkelingen nog niet waren wat ze nu zijn. We hebben weerstand geboden aan andere, op korte termijn meer profijtelijke suggesties. Onze vasthoudendheid bleek een juiste strategie te zijn.

Voor het najaar worden presentaties gepland in Arnhem en in Eindhoven. In Kasterlee (België) komt er een bijeenkomst georganiseerd door PAS. Mogelijk komt er ook een seminar dat zich speciaal richt op (voormalige) topsporters en lieden uit de branche van de entertainment. Verder zijn verkennde gesprekken gaande met pensioenfondsen.

In maart zijn we getroffen door het plotselinge overlijden van Tom Louwerens, op Curaçao verantwoordelijk voor de uitbouw van de vennootschap aldaar. Wij zijn hem veel dank verschuldigd. Zijn opvolger Egon Rodriguez wensen wij veel succes toe.

Jan Verhoeven,
algemeen directeur

De Weygerbergen B.V.
Postbus 8752, 5605 LT Eindhoven
info@weygerbergen.com
www.weygerbergen.com

Meander 251, 6825 MC Arnhem
(+31)026-376 45 14

Croy 9M, 5653 LC Eindhoven
(+31)040-291 19 10

Lichtenauerlaan 102-120, 3062 ME Rotterdam
(+31)010-204 55 55

Portfolio Administration Services
Scharlooweg 7, Willemstad, Curaçao
info@performancemeting.com
www.performancemeting.com

De Weygerbergen

bureau voor performancemeting en vermogensbegeleiding

Sparen voor je pensioen, zinvol of onzinnig?

Alweer voor de derde keer in dit decennium laait de discussie over de houdbaarheid van het Nederlandse pensioenstelsel op. De lopende discussie is het gevolg van het hernieuwde falen van 14 kleine en grote pensioenfonds om boven de nominale dekkingsgraad van 105% te blijven. Die veertien zijn waarschijnlijk het topje van de welbekende ijsberg. De vijf grootste pensioenfonds dringen er bij de minister op aan om de spelregels te veranderen om zodoende de uitkering aan de huidige en toekomstige pensionado's veilig te stellen.

De belangrijkste redenering hierbij is dat het speelveld voor de pensioenfonds veranderd is. De gemiddelde levensduur stijgt veel sneller dan verwacht. Dat betekent langer lopende verplichtingen voor de fonds. En die verplichtingen stijgen nog verder, omdat de lange rente al jaren de neiging heeft te dalen tot ver beneden de vroegere rekenrente van 4%. Het is maar zeer de vraag of de rente op korte termijn weer gaat stijgen.

De wens is de vader van de gedachte

Is het pensioenprobleem de wereld uit, als we de spelregels aanpassen? Misschien wel, maar is het niet zinvol de discussie op een iets andere leest te schoeien. Is ons onvolprezen pensioensysteem wel zo fantastisch? Is het grootschalig sparen voor de dag van morgen wel een zinvolle activiteit?

Laten we beginnen met de vaststelling dat het nemen van een reeks van besluiten op micro niveau niet noodzakelijk een macro uitkomst geeft. Laten we tevens vaststellen, dat geld in feite een sluier is waarachter zich economische

processen voltrekken. En daar hoort de aandacht op gevestigd te worden.

Arbeidsmarkt

Ons unieke stelsel van kapitaaldekking leverde macro een hoge (gedwongen) spaarquote op, resulterend in een decennia lang overschot op de lopende rekening van de betalingsbalans. Is dat macro gesproken een afdoende voorwaarde voor een zekere oude dag? Kennelijk niet, en dat heeft niets te maken met rekenrentes of andere regelgeving.

In Nederland en in de rest van de Westerse wereld woedt momenteel de discussie over het al dan niet verhogen van de pensioengerechtigde leeftijd. Het niet verhogen van die leeftijd heeft macro-consequenties. Het aantal toetreders tot de arbeidsmarkt is vanaf 2010 structureel kleiner dan het aantal uittrekkers. In geval van niet langer werken zullen we als gemeenschap of moeten accepteren dat ons bestedingspatroon omlaag moet. Sparen voor de oude dag is micro, maar macro zal iedere leeftijdscohort het moeten doen met de productie van zijn cohort.

Vandaag de dag wordt vaak geschermd met inter-generationale solidariteit als antwoord op het dreigende tekortschieten van ons pensioenstelsel. Maar is zo iets als 'intergeneratieel' wel mogelijk? Hoe zou inter-generationale voorraadvorming van producten en diensten er uit moeten zien? Het gaat om de economische processen, weet u nog! Kun je intergeneratieel 'sparen voor handjes aan het bed'?

Buitenland

Als Nederland een verlaging van het bestedingspatroon

weigert te accepteren, dan kan het een oplossing zijn om meer producten en diensten te gaan importeren. Dat betekent interen op ons buitenlands actief. Gelukkig dus dat we daartoe decennialang dat spaaroverschot hebben geforceerd? Tja, de Rabo-econoom Wim Boomsma heeft in zijn dissertatie aangetoond dat we ons suf hebben gespaard, maar slechts rijk hebben gerekend. Het netto-buitenlands actief is verdwenen door directe misinvesteringen van Nederlandse bedrijven en ongunstige koersontwikkelingen op de valuta-, rente- en aandelenmarkten. En toen moest de financiële crisis nog komen. Trouwens pensioenfonds hebben dezelfde fouten gemaakt. Met het oog op de lange termijn hebben ze geld gestopt in langlopende projecten, bijvoorbeeld in de infrastructuur. Dat klinkt heel nobel, maar dat is het niet. Je zou het met meer recht twijfelachtige beleggingen kunnen noemen.

Beleggen is natuurlijk iets anders dan je premies investeren in langlopende projecten. Zeker overheidsprojecten garanderen bijna per definitie verlies op je financiële inspanningen. Kortom, de weg vanuit het buitenland voor handhaving van de welvaart is definitief afgesloten

Productiviteit

We kunnen natuurlijk ook proberen onze gezamenlijke productiviteit voortdurend omhoog jagen om ons aan te passen aan de nieuwe macrosituatie. Om onze (welvaarts)positie te handhaven zullen we wel beter moeten presteren dan de overige hoogontwikkelde landen.

Hoe reëel is dit uitgangspunt? De productiviteitsontwikkeling laat in dit land al jaren te

De Weygerbergen

bureau voor performancemeting en vermogensbegeleiding

wensen over. Vooral de dienstensector laat het afweten. Het is dus maar zeer de vraag of de Nederlandse kapitaalgoederenvoorraad van een betere kwaliteit is dan bijvoorbeeld die van Duitsland of Zwitserland? Natuurlijk is de Nederlandse publieke infrastructuur ook van behoorlijke kwaliteit. Maar ook in dit opzicht is er ruimte voor twijfel. Is die infrastructuur beter dan bijvoorbeeld de Franse. Dat die infrastructuur nog steeds van behoorlijke kwaliteit is, heeft Nederland mede te danken aan de investeringen door pensioenfondsen. Het mag misschien allemaal wel weinig rendement opleveren, maar het draagt wel bij aan de productiviteit.

En tenslotte, goed onderwijs heet de basis voor de welvaart van morgen. De kennis-economie, zo heet dat officieel. Maar hoe goed is ons onderwijs? Er groeien meer en meer twijfels. De uitkomsten van het OESO-onderzoek 'education at a glance' zijn wat dat betreft weinig bemoedigend.

Conclusie

Wat heeft een halve eeuw van grootschalige pensioenbesparingen Nederland de facto opgeleverd? Verrassend weinig. Het kapitaaldekkingssysteem werkt deflatoir uit. De welvaart had aanmerkelijk hoger kunnen zijn, als de premies minder hoog waren geweest. Nu het uur U daar is en de brede babyboomgeneratie meldt zich bij de pensioenfondsen, nu blijkt dat al die besparingen deze generatie waarschijnlijk niet of slechts ten dele brengen wat verwacht was. Teveel besparingen zijn simpelweg verdampt. Alleen al in 2008 verdween voor meer dan EUR 200 miljard aan papieren besparingen en beleggingen. Is er hier een uitweg of een oplossing mogelijk. Jawel, geld is een sluier waarachter economische processen zich voltrekken. Nederland moet investeren in beter human capital, public capital en bedrijfscapital. Hier kunnen pensioenfondsen een rol van belang spelen. Een hogere productiviteit smooit trouwens een mogelijke oplaaien van de inflatie als de babyboomgeneratie massaal gaat ontsparen

Nieuwsbrief De Weygerbergen
September 2010
Cor Wijtvliet
Partner bij De Weygerbergen